

Nagyböjt I. hete

Vasárnap, A évben

Ter 2,7-9;3,1-7a * Róm 5,12-19 * Mt 4,1-11

„A Lélek a pusztába vitte Jézust.”

A római liturgia szent „meggyőződése”, vagyis a Szentlélek titkos üzenete, hogy nem szabad a Szent Negyvennap idejébe – amely keresztségünk, tehát isteni és örök életünk eredetét ünnepli és valósítja meg évről évre, – és különösen két utolsó hetébe, a Szenvedés idejébe belépni anélkül, hogy tudatosítanánk: Ádám elbukott, van áteredő bűn, amelynek következménye, a rettenetes szellemilelki egyensúlyvesztés a szent keresztség után is bennünk marad; és hogy Krisztus győzött az őskígyó minden kísértésén és lerontotta kelepcéit.

Minden vallási érzés, meghitt keresztútjárás, lelki gyakorlat előtt ott van a szigorú követelmény: vedd komolyan, keresztyén lélek, ezt a két valóságot, amelyet nem azért tár fel előtted Isten Szentlelke és adja eléd évente a szent liturgia által, hogy csupán teológiai eszmefuttatások tárgyává tedd, hanem hogy beletekints a bűn igazi mélységébe. Hogy meglásd, a bűn lázadás, kegyetlen, engesztelhetetlen istentagadás és önistenítés, bármilyen mezben is jelenjék meg a felszínen. És ha ezt beláttad, vonulj ki Krisztussal a pusztába! Csak a pusztában kezdődhet minden minden igazi történet Isten és ember között.

Advent elején Keresztelő Jánossal vonultál ki a pusztába, Krisztusra várakozva. Most Uraddal, Krisztussal menj a pusztába böjtolni és imádkozni, hogy tanúja légy győzelmének a bűn szerzője fölött.

Gondolkodj el, mi ez a pusztaság? Már nem csupán magány, a város elhagyása, ahol szeretteid laknak és sokan mások, hanem egyfajta kizárólagos együttlét Jézus Krisztussal.

A Szentlélek azt akarja, hogy lásd azt a gigantikus küzdelmet, amelyet a Sátán vív ellene, és amelyet Krisztus vív meg érted, és azt a véres verítékes, ugyanakkor csodálatosan könnyed győzelmet, amelyet az Úr a gonosz felett arat.

Az ember megkísértett lény. A legnagyobb kísértés kezdete nem látszik okvetlenül kísértésnek. Csupán egy kérdés, amely Isten neked adott parancsára vonatkozik: „*Valóban azt mondta Isten, hogy nem ehettek a kert valamennyi fájáról?*” – Ha belebocsátkozol a gonosszal folytatott párbeszédbe, biztosan elbuksz, mert ő erősebb és okosabb nálad. Csak az segít, ha szóba sem állsz vele.

De mit tegyél akkor, ha észre sem lehet venni a nagy kísértés kezdetét? Maradj állandóan Isten imáadásában! Ha a Magasságbelit választod oltalmadul, semmilyen veszedelem nem érhet téged.